

ADEDE ARCHEOLOGISCH RAPPORT 105

Archeologienota Keyersstraat 8 te Kinrooi (Limburg).

Programma van Maatregelen.

SIMON CLAEYS

Colofon

Uitgever	ADEDE bvba
Jaar van uitgave	2016
Plaats van uitgave	Gent
Redactie	Bart De Smaele, Hadewijch Pieters
ISSN	2033-6810

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van ADEDE bvba.

1 Gemotiveerd advies

Tijdens het bureauonderzoek (projectcode 2016J266), uitgevoerd door ADEDE bvba, werd vastgesteld dat de reeds beschikbare, geraadpleegde bronnen niet voldoende informatie bevatten om met zekerheid vast te stellen of zich al dan niet een archeologische site binnen de contouren van het onderzoeksgebied bevindt. Wel konden een aantal conclusies getrokken worden wat betreft de archeologische verwachting van het terrein. Hiervoor wordt verwezen naar het besluit in het Verslag van Resultaten¹ en '§2.3 Resultaten van het bureauonderzoek' in dit document.

Gezien de eerder hoge verwachting op het aantreffen van materiaal en/of sporen te dateren van het laat-neolithicum tot de Romeinse periode en de bodemgesteldheid ter hoogte van het onderzoeksgebied wordt verder vooronderzoek, met ingreep in de bodem, hier noodzakelijk geacht. Hiervoor werd een te onderzoeken zone (zie plannr. 27) binnen het onderzoeksgebied afgebakend. Binnen dit te onderzoeken gebied bevindt zich nog steeds een losstaande stalling en een deel van de sleufsilo's. Voor de aanvang van het vooronderzoek met ingreep in de bodem dienen deze verstoringen verwijderd te worden tot op het niveau van het huidige maaiveld. Eventuele funderingen dienen later, onder begeleiding van een archeoloog verwijderd te worden om beschadiging aan eventueel onderliggende archeologische sporen te voorkomen. Deze werken kunnen pas uitgevoerd worden na het verkrijgen van de stedenbouwkundige vergunning. Hierbij komt ook het feit dat niet alle gronden reeds in eigendom zijn van de initiatiefnemer, deze gronden zijn voorlopig ook in gebruik als akker- en weiland en zullen pas worden vrijgegeven aan de initiatiefnemer na het bekomen van de stedenbouwkundige vergunning. In samenspraak met de initiatiefnemer, en conform artikel 5.4.5 van het onroerend erfgoeddecreet uit 2013, werd bijgevolg beslist de mogelijkheid van het uitgesteld traject te volgen. Bijgevolg adviseert ADEDE bvba hier een proefsleuvenonderzoek dat dient uitgevoerd te worden nadat de stedenbouwkundige vergunning werd afgeleverd en alle gronden toegankelijk zijn voor het uitvoeren van het verdere vooronderzoek. Conform de Code van Goede praktijk werd een programma van maatregelen opgesteld voor dit vooronderzoek met ingreep in de bodem in uitgesteld traject.

¹ Claeys S., 2016, *Archeologienota Keyersstraat 8 te Kinrooi (Prov. Limburg)*, ADEDE Archeologisch Rapport 105, Gent

2 Programma van maatregelen

2.1 Administratieve gegevens

Projectcode	2016K568
Site	Kinrooi – Keyersstraat 8
Projectsigle ADEDE	KIN-KEY
Ligging	Keyersstraat 8 B-3640 Kinrooi
Bounding Box	Punt 1 (NO): X: 248581,737m Y: 206485,874m Punt 2 (ZW): X: 248237,564m Y: 206146,321m
Topografische kaart	Zie plannr. 1 (onderaan paragraaf)
Kadaster	Kinrooi, Afdeling 2, Sectie B, perceelnrs. 90C, 90D, 94H, 94G, 96E en 96F. Zie plannr. 3 (onderaan paragraaf)
Soort onderzoek	Bureauonderzoek, Archeologienota
Opdrachtgever	René Mousset Isidoorstraat 23a N-6012 Leudal
Aard van de vervolgwerven	Nieuwbouw pluimveestall
Uitvoerder	ADEDE bvba
Erkenningsnummer ADEDE bvba	2015/00058
Erkend archeoloog	Bart De Smaele 2015/00070
Tijdelijke bewaarplaats archief	ADEDE bvba
Bibliografische referentie	Claeys S., 2016, Archeologienota Keyersstraat 8 te Kinrooi (Prov. Limburg), ADEDE Archeologisch Rapport 105, Gent.
Grootte projectgebied	Ca. 37091m ²
Periode uitvoering	December 2016
Themen thesaurus Onroerend Erfgoed	Bureauonderzoek, archeologienota
Verstoorde zones	Zie plannr. 4 (Verslag van Resultaten)

ADEDE
SEARCH & RECOVERY

KINROOI-KEYERSSTRAAT

Plannr. 1
Topografische kaart

2016K568 07/12/2016

© AGIV

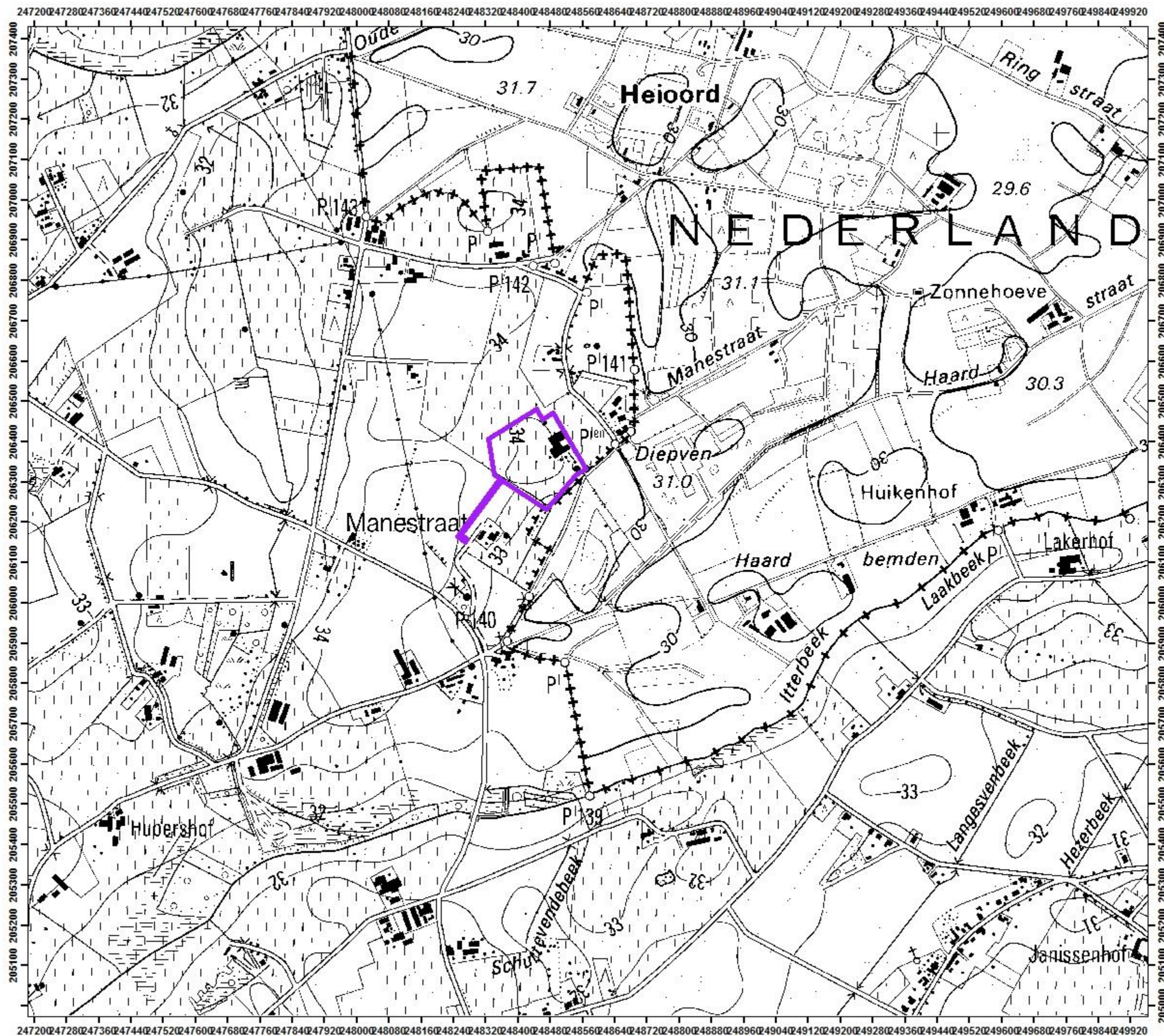
Legende

 Onderzoeksgebied

Meter

675

ADEDE
SEARCH & RECOVERY

KINROOI-KEYERSSTRAAT

Plannr. 2
Orthofoto (2015)

2016K568

07/12/2016

© AGIV

Legende

 Onderzoeksgebied

0 90
Meter

KINROOI-KEYERSSTRAAT

Plannr. 3
Kadasterkaart

2016K568 07/12/2016

© AGIV

Legende

 Onderzoeksgebied

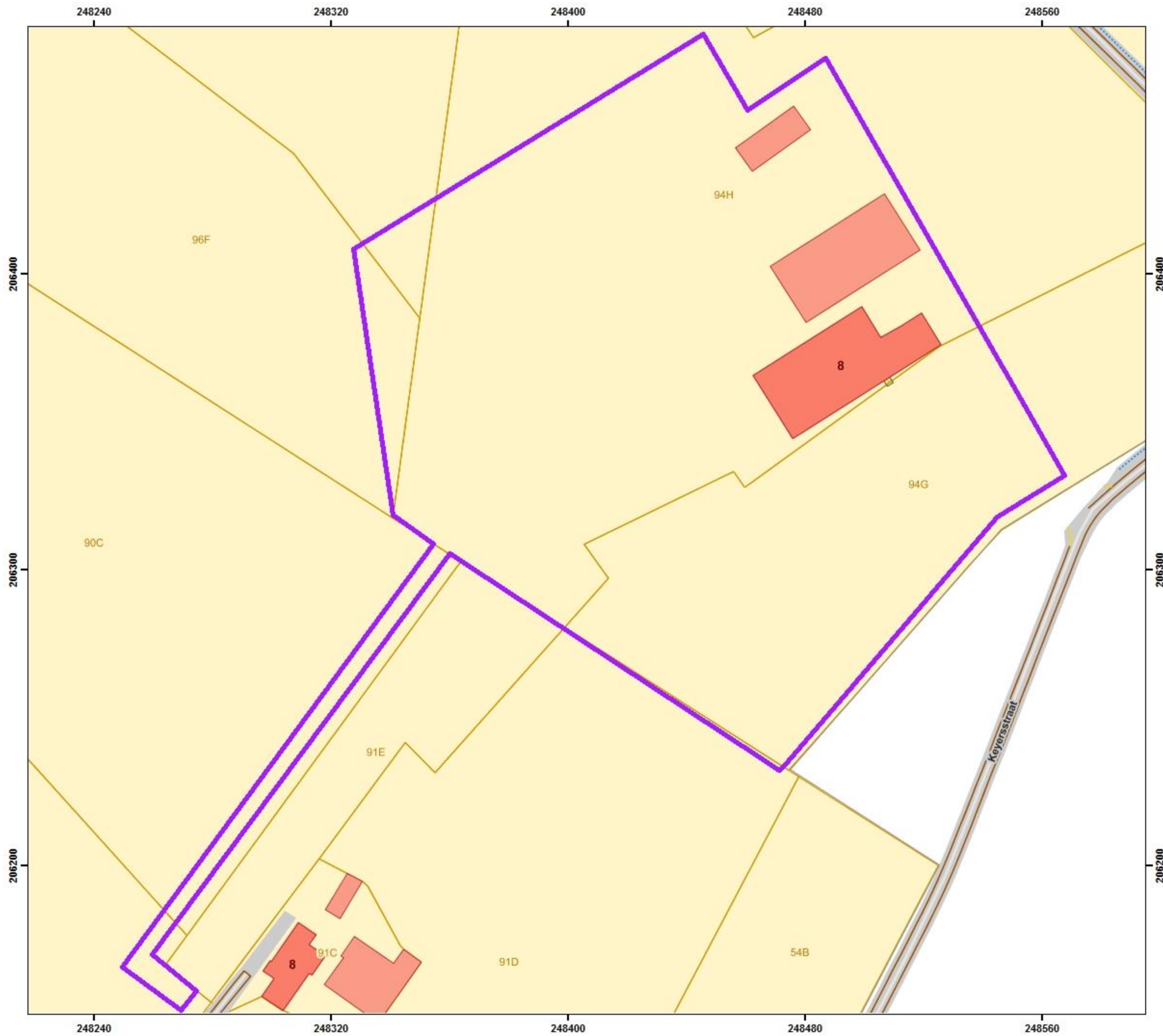
N

0 90

Meter

2.2 Aanleiding van het vooronderzoek

De archeologienota werd opgemaakt naar aanleiding van de aanvraag tot het bekomen van een stedenbouwkundige vergunning voor het plaatsen van een nieuwbouw pluimveestal (en bijhorende constructies) op de gronden ter hoogte van de Keyersstraat 8 te Kinrooi (Limburg). Hier overschrijdt de totale oppervlakte van de geplande ingreep in de bodem 1000m² en bedraagt de totale oppervlakte van de kadastrale percelen waarop de aanvraag betrekking heeft meer dan 3000m². Hierdoor is de initiatiefnemer van de geplande werken verplicht een bekrachtigde archeologienota bij de vergunningsaanvraag toe te voegen.

De geplande werken kunnen onderverdeeld worden in drie zones. Een eerste zone is gelegen op perceel 94H en perceel 94G waar parallel met en kort bij de grens met percelen 91D en 91E een infiltratiegracht zal worden aangelegd van ongeveer 109m lengte en een diepte van 1,6m. Deze infiltratiezone zal een capaciteit hebben van 205.000l met een overloop naar een gemeenschappelijke gracht.

Een tweede zone bevindt zich op perceel 90D waar ter hoogte van het doodlopend einde van de Manestraat een nieuw lokaal voor een elektriciteitsmeter wordt geplaatst. Dit gebouw zal worden opgetrokken in rood baksteenmetselwerk en 2m x 2m meten, hiervoor wordt een verstoring in de bodem voorzien van max. 0,8m diepte. Vanuit dit lokaal wordt doorheen de percelen 90D, 90C en 94H een elektriciteitsleiding getrokken richting het nieuwbouw eierlokaal. Hiervoor wordt een sleuf gegraven over de volledige lengte van het traject (ca. 350m) van 0,8m breed en max. 1,5m diep.

De laatste zone omvat de meest uitgebreide ingrepen die grotendeels zullen plaatsvinden op perceel 94H en zeer beperkt op de percelen 96E en 96F. Hier wordt een nieuwbouw stalling voor pluimvee (opp. 4743m³) geplaatst die vervolgens wordt verbonden met een nieuwbouw eierlokaal (335m³). De verbinding bestaat uit een overdekte gang met transportband. Deze bouwwerken zullen voorzien worden van sleuffunderingen onder de buitenmuren met een diepte van 0,8m. Het eierlokaal wordt grotendeels gebouwd in verstoorde bodem, veroorzaakt door de aanwezige stalling die zal worden afgebroken in functie van de nieuwbouw. De nieuwbouwstalling zal in de oostelijke hoek van de constructie de sleufsilos een deel doorsnijden. De sleufsilos zullen eveneens verwijderd worden ten behoeve van de nieuwbouw. Gezien de beperkte verstoring die door de silos aanwezig is wordt aangenomen dat de volledige omtrek van de pluimveestal een verstoring van 0,8m teweeg zal brengen in voorheen onverstoorde bodem. Binnen de nieuwbouwstalling zal aan de zuidwestelijke zijde een opvangput voor reinigingswater voorzien van 2m breed en 30m lang. Hiervoor zal een uitgraving en bijgevolg verstoring van de bodem nodig zijn tot 2,4m onder het huidige maaiveld. Langs de zuidoostelijke zijde van het eierlokaal en de stalling worden een zevental hemelwaterputten

of krachtvoersilo's voorzien (allen aangeduid als hemelwaterputten op plannr. 6), de precieze invulling van elke put is tot heden nog niet gekend. Hiervoor is telkens een maximumdiepte en verstoring van 3,5m diepte voorzien. Tenslotte wordt rondom de nieuwbouwstalling een verharding aangelegd van waterdoorlatende materialen (opp. Ca. 2236m²). Rondom het eierlokaal en de bestaande bebouwing wordt een betonverharding voorzien (opp. Ca. 2513m³). Voor de verhardingen wordt telkens een maximumdiepte, en bijhorende verstoring, van 0,3m onder het huidige maaiveld voorzien.

Voor een inplantingsplan van de bestaande toestand, met verstoringsdieptes, wordt verwezen naar plannr. 6.

ADEDE
SEARCH & RECOVERY

KINROOI-KEYERSSTRAAT

Plannr. 6
Inplanting geplande toestand

2016K568 07/12/2016

© AGIV
© BE-Partners

Legende

- Onderzoeksgebied
- Verharding (-0,3m)
- Geplande constructie (-0,8m)
- Infiltratiegracht (-1,6m)
- Elektriciteit (-1,5m)
- Opvangbassin afvalwater (-2,4m)
- Hemelwaterputten (-3,5m)

N

0 90
Meter

2.3 Resultaten bureauonderzoek

In het kader van het opstellen van de archeologienota werd een bureauonderzoek (projectcode: 2016J266) uitgevoerd². Tijdens dit bureauonderzoek werd aan de hand van reeds bestaande bronnen het onderzoeksgebied geografisch, geo(morfo)logisch, historisch en archeologisch gesitueerd.

Uit het verslag van resultaten blijkt duidelijk dat er sinds de steentijden menselijke activiteiten in de omgeving van het onderzoeksgebied plaatsvonden. Voor het paleolithicum en mesolithicum zijn er te weinig aanwijzingen om reeds van permanente bewoning te spreken. Vondsten die in deze periodes te dateren zijn omvatten voornamelijk los lithisch materiaal en bevinden zich in de ruimere omgeving van het onderzoeksgebied. Van meer permanente bewoning is pas sprake in het (laat)neolithicum in de vorm van kampementen. Deze kampementen dienen voornamelijk gezocht te worden op lokaal verhoogd terrein in de vruchtbare alluviale Maasvlaktes en vengebieden, in de nabijheid van drinkplaatsen voor dieren. Enkele grafvelden in de omgeving van het onderzoeksgebied bevestigen tevens de menselijke aanwezigheid in het gebied tijdens het laat-neolithicum. Deze grafvelden vertonen vaak een continuïteit met metaaltijden.

Vanaf de bronstijd wordt de menselijke aanwezigheid in het gebied steeds duidelijker waarneembaar in het bewaarde archeologisch materiaal (zowel grondsporen als artefacten). Een groot aantal vondsten die in de metaaltijden te dateren is bestaat uit grafvelden of materiaal dat aan graven kan gelinkt worden. De nederzettingssporen uit de vroege metaaltijden zijn uitsluitend in de alluviale, vruchtbare Maasvlakte terug te vinden. Latere sporen zijn ook in de voormalige heide-/vengebieden terug te vinden. Deze manifesteren zich in de vorm van *'Celtic Fields'* en zijn te dateren op de overgang van late bronstijd naar vroege ijzertijd. De grafvelden uit de metaaltijden zijn te situeren in de drogere, minder vruchtbare dekzandgebieden of heide-/vengebieden en dit vaak op het hoogste punt in het omliggende landschap. Sommige grafvelden vertonen een continuïteit sinds het laat-neolithicum tot in de Romeinse periode.

Ook de Romeinse periode is in de omgeving van het onderzoeksgebied ruim vertegenwoordigd in het bewaarde archeologisch materiaal. Ook hier bevinden de nederzettingssporen zich voornamelijk in de vruchtbare alluviale vlakte en de grafvelden op de armere dekzandgebieden. Vaak vertonen de grafvelden een continuïteit met de voorafgaande periodes. Belangrijk hierbij is dat net ten oosten van het onderzoeksgebied, ter hoogte van het toponiem Diepven (plan nr. 24 & 25 in Verslag van Resultaten), sporen van Romeinse crematiegraven teruggevonden zijn.

² Claeys S., 2016, *Archeologienota Keyersstraat 8 te Kinrooi (Prov. Limburg)*, ADEDE Archeologisch Rapport 105, Gent.

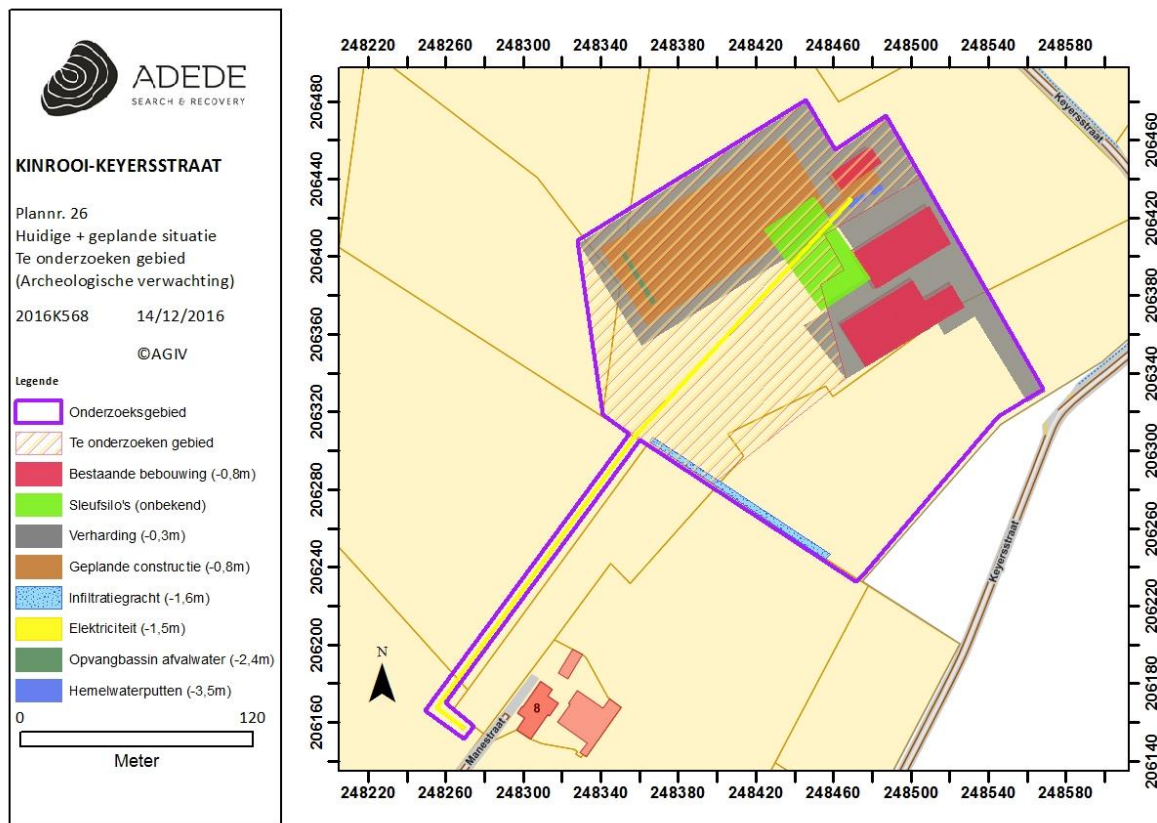
De latere periodes, middeleeuwen tot nieuwe tijden, zijn in de omgeving van het onderzoeksgebied slechts sporadisch vertegenwoordigd. Het gaat hier voornamelijk om bewoningssporen in de vorm van een hoeve die mogelijks teruggaat op een middeleeuwse hoeve en enkele fragmenten middeleeuws aardewerk. De historische bronnen geven wel een menselijke occupatie van het gebied aan tijdens deze periode. Aan de hand van de beschrijving van verschillende parochies en de oprichting van kapellen en kerken op verschillende locaties kan opgemaakt worden dat in de omgeving van het onderzoeksgebied sterk versnipperde, landelijke bewoning aanwezig was gedurende de middeleeuwen. Hoewel de meeste gronden in de omgeving droger en niet super vruchtbaar zijn was landbouw in beperkte mate een courante activiteit, er werd waarschijnlijk voornamelijk ingezet op veeteelt. Vanaf de vroege 18de eeuw geven de beschikbare historische kaarten meer informatie. Hoewel het onderzoeksgebied op de Fricx-kaarten staat aangegeven als heide-/vengebied is op de Ferraris-kaarten duidelijk aangegeven dat gronden ter hoogte van het onderzoeksgebied voor de landbouw werden gebruikt. Op dat moment maken ze deel uit van het gehucht Manestraet om later, na de intensifiëring van de landbouw, en bijhorende bewoning, in de streek deel uit te maken van Kinrooi. Pas vanaf het midden van de 20ste eeuw is bebouwing op het onderzoeksgebied waar te nemen, de huidige bebouwing bevindt zich vandaag de dag nog steeds op diezelfde locatie binnen het onderzoeksgebied en zal na de nieuwe inrichting van het terrein grotendeels behouden blijven.

De bodem binnen de contouren van het onderzoeksgebied bestaat uit drie verschillende types. De zuidoostelijke zone van het onderzoeksgebied is opgebouwd uit een matig natte tot matig droge zandleembodem met mogelijk goed bewaarde podzol. In deze bodem zal slechts een klein deel van de geplande ingrepen plaatsvinden. Het grootste deel van het onderzoeksgebied bestaat uit een droge lemige zandbodem met plaggendek dat minder geschikt is voor akkerbouw. In dit deel van het onderzoeksgebied zijn de meest ingrijpende werken gepland. De hoogteprofielen geven tevens duidelijk werd dat deze lemige zandbodem hoger gelegen is dan de omliggende andere bodemtypes. Met een gemiddelde hoogte van 33m TAW in het gebied vormt het deel van het onderzoeksgebied waar de meeste werken gepland zijn met een hoogte van ongeveer 34m TAW duidelijk een lokale verhoging in het landschap.

Uit bovenstaande informatie kunnen een aantal conclusies getrokken worden met betrekking tot de archeologische verwachting voor het onderzoeksgebied. Voor de periodes vanaf de middeleeuwen tot nieuwe tijden geldt een zeer lage verwachting voor het aantreffen van archeologisch en/of cultuurhistorisch relevante sporen binnen de contouren van het onderzoeksgebied. Voor de vroege prehistorische sites geldt tevens een lage verwachting. De bewaring van vroege prehistorische sites vereist in de eerste plaats een goed bewaarde podzolbodem en een gunstige topografische ligging

(kleine verhogingen in het landschap). Hoewel het onderzoeksgebied een gunstige topografische ligging geniet is aan de vereiste van een goed bewaarde podzol niet volledig voldaan. Ook moet hierbij vermeld worden dat het onderzoeksgebied gelegen is binnen een gebied van drogere, arme dekzandgronden en ligt de verwachting voor nederzettingssporen uit de periodes van steentijden tot Romeinse periode eerder in de alluviale, vruchtbaardere vlaktes. De hoger gelegen zone van het onderzoeksgebied is een lokale verhoging in het reliëf en zoals reeds eerder aangegeven werden dergelijke zones vaak ingericht als grafvelden in de metaaltijden. Hierbij komt ook dat de grafvelden in de omgeving vaak een continuïteit over meerdere periodes vertonen. De resten van Romeinse crematiegraven net ten oosten van het onderzoeksgebied kunnen bijgevolg gezien worden als een mogelijke aanwijzing van de aanwezigheid van oudere grafstructuren in de nabije omgeving. De lokale verhoging in het landschap lijkt hiervoor de uitgesproken en ideale plaats. De gunstige ligging, in combinatie met de nabije sporen van grafvelden suggereert bijgevolg een hoge verwachting voor het aantreffen van grafcontexten te dateren tussen het laat-neolithicum en de Romeinse periode. De inplanting van de Romeinse crematiegraven op het iets lager gelegen terrein kan een aanwijzing zijn van de vroegere aanwezigheid van oudere (bronstijd/ijzertijd) graven op de iets hoger gelegen delen van het terrein.

Gezien de hoge verwachting tot het aantreffen van archeologische sporen ter hoogte van de geplande werken en de voorheen onverstoorde bodem hier aanwezig wordt verder vooronderzoek met ingreep in de bodem, hier in de vorm van een proefsleuvenonderzoek, geadviseerd door ADEDE bvba. Volgende paragrafen in dit document lichten deze beslissing verder toe.

Figuur 1. Verstoorde zones + geplande verstoringen en archeologische verwachting binnen het onderzoeksgebied (te onderzoeken gebied)

2.4 Vraagstelling en onderzoeksdoelen

Het vooronderzoek met ingreep in de bodem heeft als doel informatie en gegevens te verzamelen die als aanvulling dienen op de reeds bestaande en geraadpleegde archeologische, geografische, geologische en historische bronnen. Het onderzoek heeft als uiteindelijk doel na te gaan of er een mogelijk archeologisch waardevolle site, met potentieel voor de kennisvermeerdering, binnen de contouren van het onderzoeksgebied aanwezig is. Aan de hand van de resultaten en verzamelde gegevens van het proefsleuvenonderzoek, gecombineerd met het reeds uitgevoerde bureauonderzoek, kan vervolgens een verder te volgen strategie [geen verder onderzoek/ bewaring in situ/ opgraving (bewaring ex situ)] uitgewerkt worden voor de bescherming van het archeologisch patrimonium ter hoogte van het onderzoeksgebied.

Volgende onderzoeksvragen dienen beantwoord te worden aan de hand van het vooronderzoek met ingreep in de bodem:

- Zijn er binnen de contouren van het onderzoeksgebied sporen terug te vinden met archeologisch en/of cultuurhistorisch relevante waarde?

- Wat is de aard, kwaliteit en informatiewaarde van deze sporen?
- Wat is de (potentiële) impact van de geplande werken op deze sporen?
- Wat is het potentieel op kennisvermeerdering?
- Welke strategie dient verder gevolgd te worden ter bescherming van het archeologisch patrimonium ter hoogte van het onderzoeksgebied?

2.5 Onderzoeksstrategie en -methodes

Volgens de CGP, “§5.3 Bepalen van de onderzoeksstrategie” dienen vier criteria in overweging genomen te worden voor het bepalen van de verdere onderzoeksstrategie: Mogelijk, nuttig, schadelijk en noodzakelijk. Hoewel vervolgonderzoek noodzakelijk wordt geacht, zijn niet alle mogelijke onderzoekstechnieken noodzakelijk uit te voeren.

Om de graad van verstoring in de bodem, en dus de mogelijke bewaringstoestand van eventuele sporen, na te gaan kan geopteerd worden voor een landschappelijk bodemonderzoek. Dit dient te gebeuren met het oog op het vaststellen van de opbouw en ontstaansgeschiedenis van de ondergrond en het landschap door middel van boringen. Deze methode biedt echter niet voldoende informatie om een antwoord te bieden op de vraagstelling omtrent de aanwezigheid van archeologische sporen.

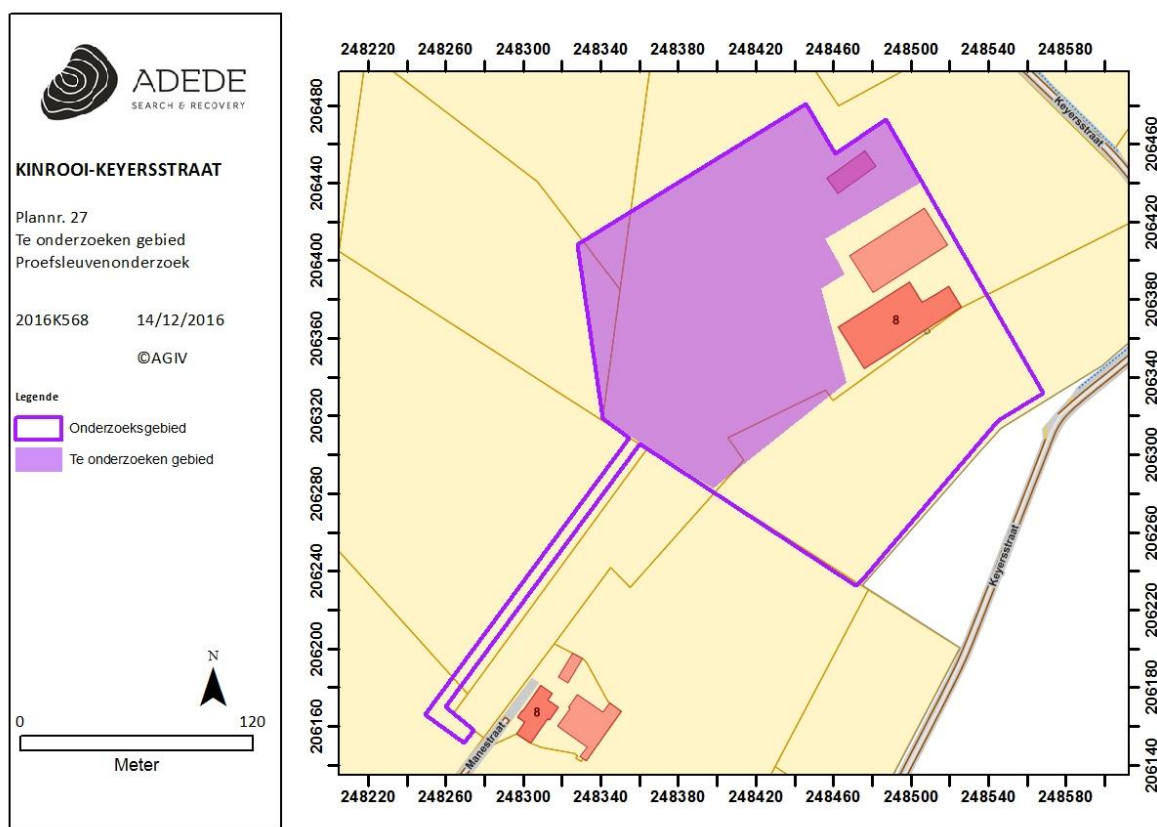
Ook geofysisch onderzoek kan een inzicht verschaffen in de verstoringsgraad van de bodem, indien deze verstoord werd door nog steeds aanwezige vaste structuren. Geofysisch onderzoek (GPR) biedt mogelijkheden om zicht te krijgen in de verticale bodemopbouw maar heeft als nadeel de complexe verwerking van de gegevens en het feit dat de verkregen data door bijkomend veldwerk moet gestaafd worden. Met behulp van magnetometrie kunnen ook metalen objecten in de bodem worden opgespoord. Maar geofysisch onderzoek kan niet gebruikt worden om grondsporen en kleine, niet metalen, artefacten op te sporen.

Om na te gaan of zich al dan niet een archeologische site ter hoogte van het onderzoeksgebied bevindt en de aard en bewaringstoestand van deze site te achterhalen, kan geopteerd worden voor een verkennend en waarderend archeologisch booronderzoek. Deze methode is bijzonder nuttig in het opsporen van losse vondstenspreiding van lithisch materiaal kenmerkend voor steentijdsites. Deze techniek is echter minder efficiënt voor het opsporen van grondsporen die vaak deel uitmaken van grafcomplexen uit de metaaltijden en Romeinse periode. Wel kan het eventuele grafgraven of andere artefacten aanboren. Bij een losse vondstenspreiding is deze techniek voor deze periodes bijgevolg weinig efficiënt.

Door middel van een proefsleuvenonderzoek kan uitspraak gedaan worden over de archeologische waarde van de totaliteit door een beperkt, maar statistisch representatief deel van het terrein op te

leggen en beperkt op te graven. Op die manier kunnen verantwoorde uitspraken gedaan worden voor de rest van het terrein. Via deze techniek kan zowel de aard van verstoring in de bodem als de aan- of afwezigheid van een archeologische site bepaald worden. Ook kan uitspraak gedaan worden over de aard, bewaringstoestand en datering van een eventueel aanwezige site.

Een combinatie van de onderzoekstechnieken is hier niet noodzakelijk en weinig opportuun. Gezien alle onderzoeken mogelijk, nuttig en weinig schadelijk zijn moet gekeken worden naar het efficiënt inzetten van middelen om een antwoord op de onderzoeksvragen te bekomen. Bijgevolg wordt met het oog op het efficiënt inzetten van middelen, en rekening houdend met de archeologische verwachting, een proefsleuvenonderzoek hier als meest aangewezen onderzoekstechniek gezien. Gezien de aard van de geplande werken is het niet noodzakelijk dit onderzoek over de gehele oppervlakte van het onderzoeksgebied uit te voeren. Op basis van de archeologische verwachting en de geplande ingrepen werd een te onderzoeken zone afgebakend (Plannr. 27).

Figuur 2. Te onderzoeken gebied voor het vooronderzoek met ingreep in de bodem

Voor de aanvang van het proefsleuvenonderzoek dienen de stalling en sleufsilos verwijderd te worden tot op het niveau van het huidige maaiveld. De eventuele funderingen dienen nadien, onder begeleiding van een archeoloog verwijderd te worden om beschadiging aan eventueel onderliggende

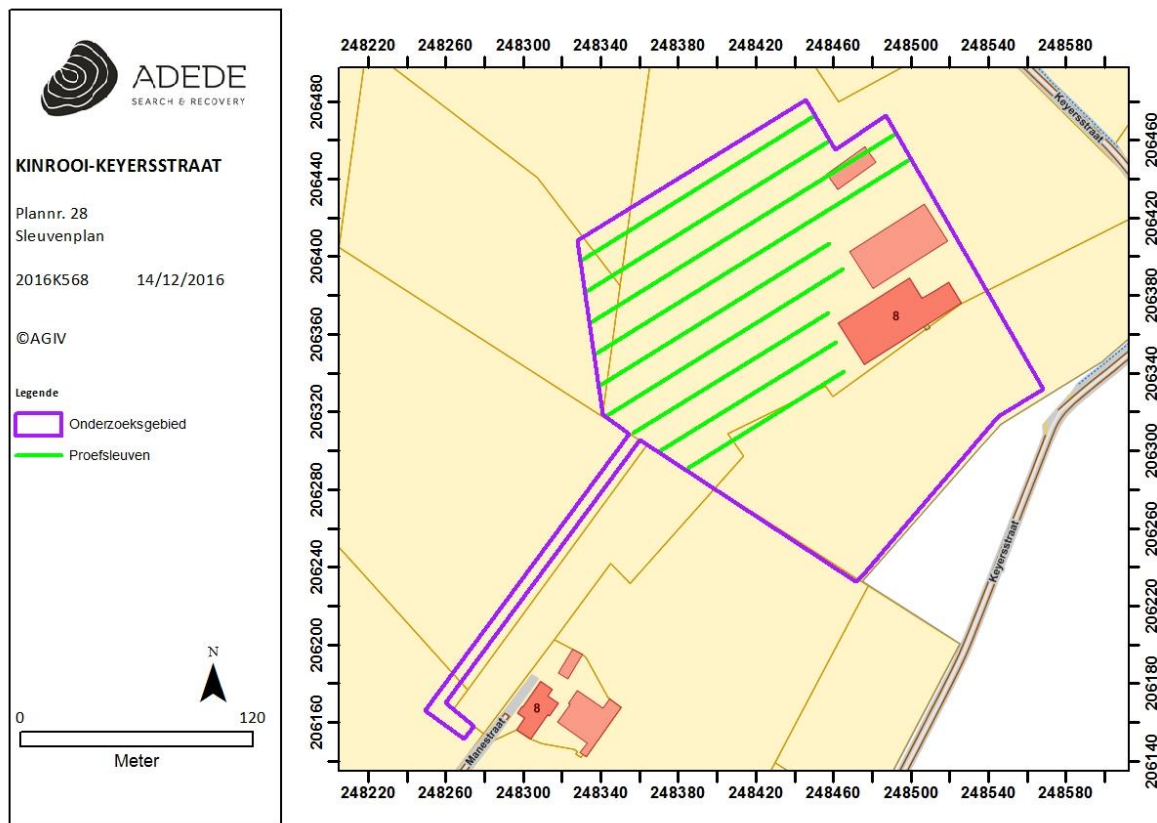
archeologische sporen te voorkomen. De geplande proefsleuven dienen allen volledig aangelegd te worden, eventuele kijkvensters en/of dwarsseuven dienen ter plaatse, na evaluatie van het terrein en de mogelijk aanwezige sporen bepaald te worden. Het onderzoeksdoel van het proefsleuvenonderzoek is bereikt wanneer de geplande proefsleuven volledig werden aangelegd, alle (mogelijk) aanwezige sporen werden gedocumenteerd en de (niet-limitatieve) onderzoeksvragen succesvol kunnen beantwoord worden.

2.6 Onderzoekstechnieken

Voor het proefsleuvenonderzoek gelden volgende bepalingen:

- Er wordt gebruik gemaakt van continue, parallelle proefsleuven, tenzij hindernissen (bijvoorbeeld bebouwing, beschutting, etc.) dit niet toelaten.
- De afstand tussen de middenassen van de proefsleuven bedraagt telkens maximaal 15m.
- De proefsleuven zijn allen 2m breed.
- Alle sleuven worden initieel aangelegd tot op het archeologisch vlak dat tijdens het veldwerk dient bepaald te worden door de veldwerkleider of erkende archeoloog in samenspraak met de aardkundige.
- Dwarsseuven en/of kijkvensters dienen aangelegd te worden op locaties die tijdens het veldwerk bepaald worden door de veldwerkleider in samenspraak met een erkende archeoloog.

De proefsleuven worden zuidwest-noord oost georiënteerd aangelegd. Deze oriëntatie werd gekozen naar aanleiding van de hellingsgraad en -hoek van het te onderzoeken deel van het terrein. Op deze manier zijn de sleuven dwars op de helling geplaatst en worden perceelsgrenzen (zowel moderne als oude) zoveel mogelijk gedwarsd. Er dienen in totaal 9 proefsleuven aangelegd te worden.

Figuur 3. Sleuvenplan

Aan de hand van het bovenstaand beschreven proefsleuvenonderzoek wordt minimaal 10% van het te onderzoeken terrein onderzocht, aan de hand van de dwarssleuven en/of kijkvensters wordt 2,5% van het te onderzoeken terrein onderzocht. Op deze manier kan voldoende informatie verkregen worden om, aangevuld met de resultaten van het bureauonderzoek, de verder te volgen strategie te bepalen.

2.7 Afwijking ten aanzien van de Code van Goede Praktijk

Er zijn geen voorziene afwijkingen ten aanzien van de Code van Goede Praktijk.

3 Plannenlijst

0001	Onderzoeksgebied op topografische kaart	1:1	digitaal	07/12/2016
0002	Onderzoeksgebied op orthofoto uit 2015	1:1	digitaal	07/12/2016
0003	Onderzoeksgebied op kadasterkaart	1:1	digitaal	07/12/2016
0006	Inplantingsplan geplande toestand	1:1	digitaal	07/12/2016
0026	huidige + geplande toestand en te onderzoeken gebied voor proefsleuvenonderzoek	1:1	digitaal	14/12/2016
0027	Te onderzoeken gebied proefsleuvenonderzoek	1:1	digitaal	14/12/2016
0028	Sleuvenplan	1:1	digitaal	14/12/2016